

Témák a football-tribünről.

A természet ledobta magáról téli köntösét és assan, de biztosan kezd kibontakozni az év leg-
jobb szaka. a tavasz. A szűk lakás négy fala vagy
fényes kávéház füsttel bélelt helyiségébe hat hó-
napig beszorított pesti ember a tavasz ébredése al-
kalmával kikivánczik a szabadba a napsugárra és
a versenyterre s ha nem fut ló, akkor a football
is jó. Átlagosan huszonötezer főre becsülik az üllői-
úti footballpályán vasárnap egybegyűlt nézőközön-
séget, de talán több is lehetett, mert hasonló em-
bersokaságot Budapesten egy tömegben még nem
láttam. Az óriási terület minden talpalatnyi helye
szorongásig megtelt; három óra körül már lezár-
ták a tribünpénztárakat és csak a karzatra, vagyis
az ugynevezett olcsó helyre adtak ki jegyeket, ahol
a nézők egymás hátán, tyukszemén, korláton és
épülettetőkön helyezkedtek el. Bátran le lehet szö-
gezni tehát, hogy a löverseny és kártyaszenvedély
egy harmadikkal szaporodott és pedig a football-
sporttal. Az ember azt hinné, hogy a football-
sportnak való hódolás a legolcsóbb szórakozások
közé tartozik. Ezzel ellentétben azonban a valóság
az, hogy aki rendszeresen jár e sportra, az egy
év alatt igen tekintélyes összeget kiad. A football-
egyesületek intézői látván ugyanis a közönség ré-
széről e sport iránt mindinkább fokozódó érdeklő-
lést, a beléptidíjakat oly magasra emelték, mintha
pályáikon legalább is világhírű tenoristák és pri-
madonnák rugnák a labdát, akiknek szereplésükért
horribilis összegeket kell fizetni.

Néhány évvel ezelőtt, amikor még csak az
öreg millenárison voltak matchek, a felnőtt látó-
gatók egy fut ingyen vihettek magukkal a pá-
lyára. Akkoriban meg is irtam egy karcolatban,
hogy a Thököly-úton vasárnap délutánokon a gye-
rekek hogy kiabálják, hogy bácsi legyen a papám.
Sok szegény gyerek ezen a réven bejuthatott po-
tyára, mert jószívű emberek szivesebben engedtek
a felszólításnak, mint a bíróság hasonló irányu
megkeresésének és vállalták az apaságot. És da-
cára annak, hogy azóta a football-pályák szapo-
rodtak, az intéző körök még ezt a minimális ked-
vezményt is megvonták a gyerekektől és a belépő-
díjakat oly magasra srófolták, hogy azt csak a va-
gyonos osztály gyermekei fizethetik meg. Szinte rá-
kényszerítik a footballszenvedélyt leküzdeni nem
tudó szegény fiukat, hogy iskoláskönyveiket elad-
ják vagy egyéb meg nem engedett módon szerezzé-
nek pénzt, hogy a matchen jelen lehessenek és ne
kelljen társaik előtt szégyenkezniük.

Öt kis diák keresett fel a közelmúltban s arra kér-
tek, hogy alkalmilag említsem meg ezeket a dol-
gokat. Vasárnap rászántam tehát magamat, hogy

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

796.33

Hely

Idő

"1913"

Személy

Szerző

Cím Témák a football-tribünről.

Forrás:

Pesti hírlap

Bp-

1913 11/18

(Hely)

(Idő)

(Köt. v)

kimegyek a matchre és körülnézek. Már a villa-
mos megállónál igen sajnálatos és szomorú tüne-
teket tapasztaltam. Siránkozó fucskák egész serege
szaladt az emberek után és esdeklő hangon rimán-
kodtak:

— Nagyságos ur, könyörgöm szépen, szegény
árva gyerek vagyok, hiányzik tiz-husz fillérem,
nem tudtam többet összegyűjteni, tessék pótolni,
hogy jegyet válthassak.

Jómagam öt fut segítettem ki a bajból, hár-
mat tiz és kettőt husz fillérrel. Utánuk mentem
és csakugyan örömtől sugárzó arccal rohantak a
legolcsóbb jegypénztárhoz. Pedig a hatvan filléres
legolcsóbb hely olyan, hogy onnan egy gyerek, ha
csak föl nem mászik a szöges korlátra és ruháját
el nem szaggatja, akkor semmit sem láthat. Alig
két-háromszáz embernek való terület, de bebocsá-
tanak, amennyi csak jegyet-vált. Tisztelet a kivé-
telnek, de a publikum tulnyomó része utcai csöcse-
lékből áll, ahol egy még romlatlan lelkületű iskolás-
fiu csak trágárságot hall és durvaságot lát. Gon-
dos szülő magányosan oda nem engedheti gyerme-
két, de viszont nyolc-tiz koronát sem adhat ki egy
délután footballjegyekre.

Nem sokkal különbek az állapotok az aránylag
drága és számozatlan két tribünön. Akármelyik
színházban, ahol drága művészeket, művésznőket
fizetnek, fűtés, világítás és drága díszlet szükséges,
két koronáért kényelmes, jó ülést kapok, a football-
tribünön két koronáért pedig még a karzatonál is
rosszabb helyre kerülsz. De még boldog, aki egy-
általán feljuthat a tribünre, mert sokat azzal,
hogy megtelt, föl se engednek. Csak a hivatalos
vajaskenyér, hivatalos szafaladé, hivatalos sör, hi-
vatalos cukorka, hivatalos jelvény és többi hivata-

los árusítóknak szabad állandóan a járkálás, kel-
lemetlenkedés, kiabálás, molesztálás és zavarás. Ha
pedig a feleséged szólni merészel, hogy a hivata-
los vajaskenyeret ne kenjék a tolongásban a se-
lyembluzához, akkor a hivatalos árusító nyomban
átváltozik hivatalos funkcionáriussá. No, de a két-
koronás tribünön legalább van elevenség és moz-
galom és ha az első féldőben a pályán nincs is
eredmény, de a szünet alatt az elfoglalt hely miatt
a tribünön elhangzik néhány olyan pofon rend-
szerint az erősebb fél javára, hogy felhangzik rá
a kórus: tempó, tempó, kiegyenlíteni.

A footballlegyesületek ama érvelésére, hogy a
sportot fejlesztik, hogy a közügyet szolgálják és
hogy olcsó szórakozást nyújtanak az ifjuságnak,
ingyen telket élveznek a fővárostól és számos
egyéb kedvezményben részesülnek. A pályafentar-
táson kívül kiadásuk alig van és ha két jobb ma-
gyar csapat játszik, még akkor is olyan magas
beléptidíjakat szednek, hogy az méltán bosszankodást
okoz. A jegyárak folytonos emelését semmivel sem
lehet indokolni és elérkezett a végső ideje annak,
hogy a székesfővárosi tanács tanulmányozása tár-
gyává tegye a kérdést és vagy szorítsa az egyesü-
leteket méltányos eljárásra és elfogadható belépti-
díjak megállapítására, vagy pedig vonja meg tő-
lük az összes kedvezményeket és követelje meg tő-
lük mindazon díjakat, amelyeket a többi, ezeket
jövendelő és nagy üzleti haszonnal dolgozó vál-
lalatoktól megkíván.